

[Aase Olesen.]

Generelt må vi sige, at denne lov kan blive ganske voldsomt restriktiv, når først administrationen kommer i gang med at lave regler. Vi kunne have ønsket os, at lovens sigte var mere motiverende. Man kunne også efter den behandling, det tidligere lovforslag og dette har været ude for indtil i dag, sige, at der måske kunne have været behov for kraftigere motiveringer.

Skal vi til at spare på råstoffer, f.eks. inden for bygge- og anlægssektoren, er det nødvendigt, at vi har en helt anden holdning til sådan noget som f. eks. overflade og overfladebelægninger. Det er jo dér, der virkelig er mulighed for at spare. Dér er molér jo kun en detalje. Næsten alle teknikere og en stor del politikere har en ulyksalig hang til veldefinerede, afvandede overflader. Vi klistrer vores udemiljøer helt til med sten og asfalt og fliser i en grad, der nærmest må karakteriseres som råstofmisbrug. Hvis denne lov virkelig skal være en reform, sådan som ministeren kalder den, så må den også sigte på at ændre vores almindelige perfektionistiske holdning, der fører til overforbrug af råstoffer og manglende lyst til genbrug.

Ud fra disse synspunkter kan jeg på det radikale venstres vegne tilsige forslaget en grundig og altså principielt velvillig behandling.

Maigaard (SF):

Lovforslaget tager sit udgangspunkt i det fænomene, ressourceknapheden er, og lovforslaget giver det svar på ressourceknapheden, som kun kan gives af forstandige mennesker, nemlig at man må forstærke og øge planlægningen for at håndtere de problemer, ressourceknapheden skaber.

Hr. Dohrmann fra FP var også inde på disse problemer, og nævnedes, at den planlægning, som lovforslaget forstandigt går ind for, ville føre os lige lukt ind i socialismen, endda en socialisme af østeuropæisk tilsnit. Jeg synes nok, det er en lidt stærk påstand. Jeg vil derfor gerne give hr. Dohrmann en oplysning og stille ham et spørgsmål.

Først oplysningen: hvis hr. Dohrmann ser på andre kapitalistiske lande i det vestlige Europa, så vil han se, at disse lande på mange områder har langt stærkere planstyring, planinstrumenter, end Danmark har. Overvejer hr. Dohrmann denne oplysning, må han komme til

det resultat, så vidt jeg kan se, at planlægning i det nuværende samfund ikke nødvendigvis er ensbetydende med socialisme, eller at man sætter en socialistisk udvikling i gang. Jeg synes, det er meget logisk, at Industrirådet har støttet lovforslaget, og det skulle da også være en slags erkendelse af, at det er så som så med, hvad skal vi sige, det stærkt revolutionære indhold i lovforslaget. Det er endda fornuftigt, vil jeg gerne sige til hr. Dohrmann.

Dernæst spørgsmålet: hvad vil hr. Dohrmann gøre over for de problemer, ressourceknapheden stiller os over for? Hvad vil hr. Dohrmann gøre? Ja, han troede, at menneskene nok skulle finde på noget andet. Når vi nu spørger ham, vil han vel nok sige, at 60.000 kr. skattefri bundgrænse nok også hjælper på ressourceknapheden. Men, hr. Dohrmann, prøv at forklare os, hvad FP vil gøre, hvis man ikke laver en planlægningslovgivning som den, vi ser her.

Jeg synes i al fald, at det er en både spændende og nyttig udvidelse af den planlægningslovgivning, vi har, især fordi den kombinerer de plansynspunkter, vi kender, med hele resourcespørgsmålet. Socialistisk folkeparti vil derfor give forslaget en velvillig behandling i udvalget, idet jeg dog vil tage forbehold over for en række enkeltheder, som vi ikke har grund til at drøfte her.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg beklager, at det konservative folkeparti ikke kan acceptere lovforslaget, medmindre det gennemgår en afgørende ændring.

Når jeg siger, at vi beklager, så er det fordi det konservative folkeparti har gode erfaringer med et samarbejde om miljøprægede love. Det erindres fra miljøloven, som ministeren jo nu administrerer. Vi har også de samme hensigter, som er angivet i dette lovforslag: at sikre de begrænsede ressourcer, der er, at sikre de miljøhensyn og naturhensyn, som man selvfølgelig må tage i et moderne samfund, og endvidere at sikre, at erhvervslivet kan få lov til at fungere og frit kan få mulighed for at fungere.

Jeg må da også anerkende, at ministeren i et samarbejde, bl. a. med Industrirådet, har sikret, at lovforslaget har fået en udformning, så man i allerhøjeste grad har taget erhvervsmæssige hensyn. Der kan i den forbindelse være enkeltheder at drøfte, bl. a. om den tidsfrist, der var omtalt. Men i det væsentlige synes jeg,